

28.nedel'a cez rok B, 10.10.2021

Pondelok Féria, sv.Ján XXIII	11/10	Senné Palín	17.30 16.30	+Anna a Michal Čižmarikovi
Utorok Féria	12/10	Senné	7.30	+Ján a Alžbeta Pulkovi
Streda Féria Farská poklona	13/10	Senné Jastrabie Palín	17.30 16.30 15.30	+z rod.Farkašovej,Anna,Juraj,Albert
Štvrtok Féria, sv.Kalixt	14/10	Senné	7.30	+Michal,Zuzana,Václav Červeňák
Piatok sv.Terézia Avilská	15/10	Senné Jastrabie	17.30 16.30	+Alexander Obšitník zdr.B.p.Anton, Mária,p.Mrázova č.58
Sobota Féria,sv.Margita M.Alacoque	16/10	Senné	17.30	+ pohrebná
Nedel'a 29.nedel'a cez rok B	17/10	Senné Z.Široká Jastrabie Palín	11.00 8.00 9.00 10.00	+Ladislav a Mária Ihnatovi za farnosť +Mária a Michal Hudakovi zdr.B.p. Boris

Oznamy - na budúcu nedeľu bude zbierka na kostoly.

- v rámci celodiecéznej modlitbovej reťaze, kde každý deň je adorácia v jednej farnosti našej arcidiecézy, bude 13.10. v našej farnosti vo farskom kostole v Sennom **adorácia pred sv. Oltárnou** od 14.45hod. do 18.00hod.

- 15.10.2021 v piatok o 18.00 je príprava na sviatosť birmovania začína sv.omšou v Sennom a potom stretnutím na fare, pozývam birmovancov.

- je mesiac **október**, ktorý je **ružencovým mesiacom**. Pozývam k spoločnej modlitbe sv. ruženca. Cez týždeň začneme v Sennom modlitbou sv.ruženca a po modlitbe bude nasledovať sv.omša bez kázne. Na filiálkach pol hodinu pred sv.omšou. Ak sv.omša nie je, modlitba sv.ruženca bude o 18.00 hod.

Milodary na kostol: zvonček 3.10.2021:Senné75.81,Jastrabie39.86,Palín 43.10.

Pán Boh zaplať za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!

Farský list Senné

Rímskokatolícka Farnosť Návštevy Panny Márie

Ročník 12/2021

Anjel Pána: Uznať sa pred Bohom za maličkých

V Evanjeliu Mk 10,2-16 vidíme pomerne nezvyčajnú Ježišovu reakciu: je rozhorčený. Ale ešte prekvapivejšie je, že jeho rozhorčenie nie je spôsobené farizejmi, ktorí ho skúšajú otázkami o dovolenosti rozvodu, ale jeho učeníkmi, ktorí, aby ho uchránili pred tlačenicou davu, napomínajú niektoré deti, ktoré sú privádzané k Ježišovi. Inými slovami Pána nerozhorčuje ten, s ktorým vedie dišputu, ale ten, ktorý aby Pána odbremenil, odháňa od neho deti. Prečo? To je dobrá otázka: prečo to Pán robí?

Pripomeňme si, že Ježiš sa gestom objatia dieťaťa stotožnil s maličkými: učil, že práve maličkým, teda tým, ktorí závisia od iných, sú odkázaní a nemôžu sa odplatiť, treba slúžiť ako prvým. Kto hľadá Boha, nájde ho tam, v maličkých, v núdnych: núdnych nielen po hmotných dobrách, ale aj po starostlivosti a úteche, ako sú chorí, ponížovaní, zajatci, imigranti, väzni. On je tam: v maličkých. Hľa, prečo je Ježiš namrzený: každá urážka voči maličkému, voči chudobnému, voči dieťaťu, bezbrannému, je urážkou voči nemu. Dnes Pán opakuje toto učenie a dopĺňa ho. Dodáva totiž: „Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň“. Nové je toto: učeník nemá maličkým len slúžiť, ale *má sám seba považovať za maličkého*. No považuje sa každý z nás za maličkého pred Bohom? Zamyslime sa, pomôže nám to. Vnímať sa ako maličkí, tí, ktorí potrebujú spásu, je nevyhnutné pre prijatie Pána. Je to prvý krok pre otvorenie sa mu. Častokrát však na to zabúdame. Keď sa nám darí, je nám dobre, podliehame ilúzii sebastačnosti, že si vystačíme sami, že nepotrebujeme Boha. Bratia a sestry, toto je klam, lebo každý z nás je bytostne odkázaným, maličkým. Musíme hľadať našu vlastnú malosť a uznať si ju. A tam nájdeme Ježiša. Priznať si v živote našu malosť je východiskovým bodom k tomu, aby sme sa stali veľkými. Ak sa zamyslíme, tak zistíme, že nerastíme až tak na základe úspechov a vecí, ktoré vlastnime, ale najmä vo chvíľach zápasu a krehkosti. Tam, v núdzi, dozrievame; vtedy otvárame srdce Bohu, ostatným, zmyslu života. Otvárame oči pre ostatných. Keď sme maličkí, otvárame svoje oči pravému zmyslu života. Keď sa cítíme maličkí zoči-voči nejakému problému, maličkí voči krížu, chorobe, keď zažívame strasti a opustenosť, nestrácajme odvahu. Odpadá maska povrchnosti a opäť sa objavuje naša krehká podstata: je to náš spoločný základ, náš poklad, lebo *s Bohom krehkosti nie sú prekážkami, ale príležitosťami*. Peknou modlitbou môže byť táto: „Pane, pozri na moje krehkosti...“ a vymenujme ich pre ním. Toto je správny postoj pred Bohom. Totižto práve v našich slabostiach odhalíme, ako sa Boh o nás stará. Ježiš je veľmi nežný voči maličkým: „Potom ich objímal, kládol na ne ruky a požehnával ich“. Ťažkosti, situácie, ktoré odkrývajú naše slabosti, sú najlepšimi príležitosťami, ako zažiť jeho lásku. Dobré to vie ten, kto sa neprestajne modlí: vo chvíľach temnoty alebo opustenosti je Božia neha voči nám takpovediac ešte viac

prítomná. Keď sme maličkí, väčší vnímame Božiu nehu. Táto neha nám dodáva pokoj, táto neha nám dáva rásť, lebo Boh sa približuje svojim spôsobom, ktorým je blízkosť, súcitiť a neha. A keď sa z akéhokoľvek dôvodu cítíme, akí sme nepatrní, čiže maličkí, Pán prichádza ešte bližšie, cítíme ho viac pri sebe. Darúva nám pokoj, dáva nám rásť. Pri modlitbe si nás Pán pritiska k sebe, ako to robí otec so svojim dieťaťom. Vtedy sa stávame veľkými: nie v iluzórnom predstieraní našej sebestačnosti, ale v neochvejnom vkladaní každej nádeje do Otca. Presne tak ako to robia maličkí, takto to robia.

Pápež na stretnutí náboženstiev v Koloseu: Demilitarizovať ľudské srdce

Dvojdňové medzinárodné stretnutie s názvom: „Bratské národy, zem budúcnosti: Náboženstvá a kultúry v dialógu, zorganizované v Ríme sa uzavrelo 7.10.2021 pri Koloseu medzináboženským gestom spoločného úsilia o pokoj vo svete.

Svätý Otec František vo svojom vystúpení vyslovil aj tieto slová: „Dnes, v globalizovanej spoločnosti, ktorá z bolesti robí divadlo, ale nemá s ňou súcitiť, musíme „budovať spolicútenie“. Vcítitiť sa do druhého človeka, vcítitiť sa do jeho utrpenia, spoznať jeho tvár. Toto je skutočná odvaha, odvaha spolucútenia, vďaka ktorej pôjdeme za hranice vlastnej nerušenosti, že toto sa ma netýka, že to nie je moje. Aby sa život ľudí nezúžil na hru medzi mocnými.“ „Chcel by som preto zopakovať výzvu, ktorú som predniesol v Abú Zabí o úlohe, ktorú už nemožno odkladať a ktorá prislúcha náboženstvám «v tomto citlivom historickom okamihu: demilitarizovať ľudské srdce». Je našou zodpovednosťou, drahí veriaci bratia a sestry, pomôcť vykoreniť zo srdca nenávisť a odsúdiť každú formu násilia. Jasnými slovami vyzývame k tomu, aby sme odložili zbrane, znížili vojenské výdavky na zabezpečenie humanitárnych potrieb, aby sme nástroje smrti premenili na nástroje života. Nech to nie sú prázdne slová, ale naliehavé požiadavky, ktoré vznášame pre dobro našich bratov, proti vojne a smrti, v mene Toho, ktorý je pokoj a život. Menej zbraní a viac potravín, menej pokrytectva a viac transparentnosti, viac spravodlivo distribuovaných vakcín a menej bezhlavo predávaných zbraní.“

Katechéza o Liste Galat'anom (10): Kristus nás oslobodil Sv.Pavol v ňom napísal nesmrteľné slová o kresťanskej slobode. Čo je to kresťanská sloboda? Sloboda je poklad, ktorý skutočne doceňujeme len vtedy, keď ho stratíme. Pre mnohých z nás, ktorí sme zvyknutí žiť v slobode, sa často javí skôr ako nadobudnuté právo než ako dar a dedičstvo, ktoré treba chrániť. Koľko nedorozumení okolo témy slobody a koľko rozdielnych vízií na seba narazilo v priebehu storočí! V prípade Galat'anov apoštol nemohol znieť, že títo kresťania, po tom, ako spoznali a prijali Kristovu pravdu, sa nechali zlákať klamlivými ponukami a prešli od slobody k otroctvu: od oslobodzujúcej Ježišovej prítomnosti k otroctvu hriechu, legalizmu atď. Aj dnes je legalizmus naším problémom, problémom mnohých kresťanov, ktorí sa utiekajú k legalizmu, ku kazuistike. Pavol preto vyzýva kresťanov, aby zostali pevní v slobode, ktorú získali krstom, a nedovolili, aby sa opäť dostali pod «jarmo otroctva». Právom dbá úzkostlivo o slobodu. Je si vedomý, že niektorí «falošní bratia» sa vlúdili do spoločenstva, aby «špehovali», «našu slobodu, ktorú máme v Kristovi Ježišovi, aby nás zotročili». Ide o cúvanie späť a to Pavol nemôže tolerovať. Také kázanie, ktoré by zamedzovalo slobode v Kristovi, by nikdy nebolo evanjeliové. V mene Ježiša

nemožno nikoho nútiť, v mene Ježiša, ktorý nás robí slobodnými, nemožno nikoho urobiť otrokom. Sloboda je dar, ktorý sme dostali v krste. Pavlovo učenie o slobode je však predovšetkým pozitívne. Apoštol predkladá Ježišovo učenie, ktoré nachádzame aj v Jánovom evanjeliu: «Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí». Výzvou je teda predovšetkým zotrvať v Ježišovi, zdroji pravdy, ktorá nás oslobodzuje. Kresťanská sloboda je teda založená na dvoch základných pilieroch: po prvé, **na milosti Pána Ježiša**; po druhé, **na pravde**, ktorú nám zjavuje Kristus a ktorou je on sám. Predovšetkým, je to dar od Pána. Sloboda, ktorú sme prijali, prostredníctvom krstu, je ovocím Ježišovej smrti a zmŕtvychvstania. Apoštol zameriava celé svoje kázanie na Krista, ktorý ho oslobodil z pút predošlého života: len z Neho pramenia plody nového života podľa Ducha. V skutočnosti tá najpravdivejšia sloboda, sloboda od otroctva hriechu, pochádza z Kristovho kríža. Sme slobodní od otroctva hriechu vďaka Kristovmu krížu. Práve tam, kde sa Ježiš nechal pribiť, kde sa stal otrokom, umiestnil Boh zdroj oslobodenia človeka. To nás neprestáva udivovať: že miesto, kde sme zbavení všetkej slobody, teda smrť, sa môže stať zdrojom slobody. Ježiš uskutočňuje svoju úplnú slobodu, keď sa vydáva na smrť; vie, že len tak môže získať život pre všetkých. Pavol, osobne zakúsil toto tajomstvo lásky a hovorí: «S Kristom som pribitý na kríž». V tomto akte najvyššieho zjednotenia s Pánom vie, že dostal najväčší dar svojho života: slobodu. Na kríž totiž pribil «telo s vášňami a žiadosťami». Chápeme, aká veľká viera viedla apoštola, aká veľká bola jeho dôvernosť s Ježišom, a hoci na jednej strane cítíme, že nám to chýba, na druhej strane nás apoštolovo svedectvo povzbudzuje, aby sme kráčali vpred v tomto slobodnom živote. Kresťan je slobodný, musí byť slobodný a je povolán k tomu, aby sa nevrátil k otroctvu predpisov, k divným veciam.

Druhým pilierom slobody je **pravda**. Pravda viery nie je abstraktná teória, ale skutočnosť živého Krista, ktorá sa priamo dotýka každodenného a celkového zmyslu osobného života. Koľko ľudí, ktorí neštudovali, nevedia ani čítať či písať, no dobre pochopili Kristovo poslanie, má túto múdrosť, ktorá ich oslobodzuje. Je to Kristova múdrosť, ktorá vstúpila skrze Ducha Svätého pri krste. Koľko len nájdeme ľudí, ktorí žijú Kristov život viac než napríklad veľkí teológovia, ponúkajú veľké svedectvo o slobode evanjelia. Sloboda robí človeka slobodným do tej miery, že mení jeho život a nasmerúva ho k dobru. Aby sme boli skutočne slobodní, potrebujeme nielen poznať seba samých na psychologickú úroveň, ale predovšetkým spoznať pravdu v sebe samých na hlbšej úrovni. A tam, v srdci, sa otvorí Kristovej milosti. Pravda nás musí znepokojovať, nepokoj. Vieme, že sú kresťania, ktorí sa nikdy neznepokojia: žijú stále rovnako, v ich srdciach nie je žiadny pohyb, chýba nepokoj. Prečo je to tak? Pretože nepokoj je znakom toho, že v nás pôsobí Duch Svätý, a sloboda je aktívnou slobodou, ktorú prebúdzajú milosť Ducha Svätého. že cesta k pravde a k slobode je namáhavá a trvá celý život. Je ťažké zostať slobodný, je to namáhavé, avšak nie je to nemožné.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €.

číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.